

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.411 van 9 november 1999.
in de zaak A. 61.976/G-41.**

In zake : Marcel DE BRAEKELEER,
wonende te DENDERHOUTEM,
Teerlingstraat 50

tegen :

het Vlaamse Gewest,
vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. Taelman,
kantoor houdende te GENT,
Coupure 5.

**D E R A A D V A N S T A T E,
ALGEMENE VERGADERING VAN DE AFDELING ADMINISTRATIE,**

Gezien het verzoekschrift dat Marcel DE BRAEKELEER op 12 januari 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 30 november 1994 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden houdende goedkeuring van het besluit van 9 november 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij de voetweg nr. 36 te Denderhoutem gedeeltelijk wordt afgeschaft;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door F. DE BUEL, Eerste auditeur;

Gelet op de beschikking van 21 januari 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 26 maart 1999, waarbij de eerste voorzitter van de Raad van State de zaak verwijst naar de algemene vergadering van de afdeling administratie;

Gelet op de beschikking van 2 april 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven, waarbij wordt bepaald dat de zaak vastgesteld is op de openbare terechtzitting van de algemene vergadering van de afdeling administratie van 27 april 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van Mr. P. AERTS, loco Mr. P. Taelman, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het advies van Eerste Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt:

1.1. Op 22 april 1993 vraagt J. DE SMET aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Haaltert de procedure in te zetten voor de "inkorting van weg nr. 36". Hij stelt dat die weg door zijn pas aangekochte percelen loopt en dat hij toch niet meer gebruikt kan worden "daar hij dood loopt op de nieuwe rijksweg Aalst-Ninove" (N 45). Deze weg is, naar blijkt uit het verslag van de technische dienst van de provincie Oost-Vlaanderen, opgesteld op 2 augustus 1993, "een aantal jaren geleden" aangelegd als een expressweg met "het uitzicht van een autosnelweg met wegvakken richting Aalst en richting Ninove, gescheiden door een middenberm", bij de aanleg van die weg "werd het tracé van de voetweg nr. 36 te Denderhoutem plaatselijk doorsneden door het wegtracé van deze hoofdweg" en werd een deel van die weg "opgenomen in de wegverhardingen en wegaanhorigheden van deze expressweg".

1.2. Het openbaar onderzoek in de gemeente geeft aanleiding tot één schriftelijke en drie mondelinge klachten van bewoners van de in het verlengde van de voetweg gelegen Teerlingstraat. Zij beklagen er zich over dat zij door de inkorting van de weg "op een eiland" belanden en hun gewone wandeling niet meer kunnen maken. Verzoeker is één van de bezwaarindieners.

1.3. Op 28 juni 1993 besluit de gemeenteraad van Haaltert "gunstig advies (te geven) voor de inkorting van voetweg nr. 36, 'Iddergemstraatje' in de deelgemeente Denderhoutem".

1.4. Na onderzoek van de zaak door de provinciale technische dienst, wiens verslag op 2 augustus 1993 wordt opgesteld, besluit de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen op 9 november 1993 de voetweg nr. 36 af te schaffen waar hij de eigendom van J. De Smet dwarst.

Die beslissing verwijst naar de beslissing van 28 juni 1993 van de gemeenteraad, naar de bij de gemeente ingediende bezwaren en vermeldt:

"Overwogen dat de voetweg thans doodloopt op de expressweg Aalst-Ninove;
dat de voetweg, als gevolg van de aanleg van de expressweg dus geen doorgaande functie meer heeft;
dat het dwarsen van deze expressweg tevens levensgevaarlijk is;
Overwogen dat de bezwaren derhalve als ongegrond dienen te worden beschouwd;
Overwogen dat het afschaffen van het gedeelte voetweg het verkorten van een reeds doodlopende voetweg betekent;
Gezien het verslag van de heer directeur van de administratie voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting te Gent dd. 22.09.1993;
(...);"

Het besluit parafraseert ook de formaliteiten van bekendmaking en de mogelijkheden van beroep waarvan sprake in artikel 28 van de wet van 10 april 1841.

1.4. Het besluit van de bestendige deputatie wordt in de gemeente Haaltert aangeplakt op 19 december 1993.

Op 21 december 1993 dient verzoeker beroep in tegen het afschaffingsbesluit. Hij wijst erop dat, ten gevolge van de afschaffing, wandelaars, fietsers en paardrijders die de weg volgen rechtsomkeer zullen moeten maken, terwijl in de bestaande situatie "om de expresweg te bereiken (...) er enkel een grachtje van zijberm (dient) te worden overgestoken", dat de weg mogelijk "geen doorgaande functie meer heeft" maar dat hij wel nog "een linksafslaande en een rechtsafslaande functie (heeft) die dient behouden te blijven" en dat de verwijzing naar "het zogezegde verkeersonveilige karakter" niet opgaat omdat de expressweg op verschillende andere plaatsen ook via de zijberm kan betreden worden.

1.5. Op 30 november 1994 keurt de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden het besluit van 9 november 1993 van de bestendige deputatie goed. Het besluit bevat volgende motivering:

"Gelet op het beroep dat door de heer Marcel De Braekeleer op 21 december 1993 is ingesteld tegen de beslissing van 9 november 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij de voetweg nr. 36 te Haaltert (deelgemeente Denderhoutem) gedeeltelijk wordt afgeschaft, zoals aangeduid op hierbijgevoegd plan;

Gelet op het administratief onderzoek waaraan deze zaak werd onderworpen, alsmede op de stukken van dat onderzoek;

Overwegende dat de beslissing van de bestendige deputatie werd aangeplakt van 19 december 1993 tot en met 26 december 1993; dat het beroep derhalve tijdig werd ingesteld;

Overwegende dat de argumenten vervat in het technisch verslag, opgemaakt door de heer Distriktoverste dd. 2 augustus 1993, tenvolle kunnen worden bijgetreden zoals hierna aangehaald; dat met name kan worden gesteld dat bij de aanleg van de expressweg N 45 geen omlegging werd voorzien voor de voetweg nr. 36; dat deze voetweg derhalve thans doodloopt ter hoogte van de grens van de expressweg; dat de aanvraag tot afschaffing van het gedeelte van de voetweg tussen de percelen met sectie B nr. 1291d en 1292/f2 wordt ingegeven door het feit dat de huidige eigenaar, de heer J. De Smet, die het goed aankocht van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, zijn eigendom als een geheel wil afspannen en gebruiken; dat uit een plaatsbezoek is gebleken dat de voetwegen nog regelmatig voor landbouwgebruik worden aangewend, behoudens het gedeelte waarvoor thans de afschaffing wordt voorgesteld; dat uit ditzelfde plaatsbezoek is gebleken dat vooraleer de expressweg wordt bereikt de langsgracht dient gedwarst; dat in het beroepsschrift de heer Marcel De Braekeleer voor het behoud van dit gedeelte van de voetweg wordt geargumenteed in functie van het recreatieve gebruik van de voetweg door wandelaars, fietsers enz.; dat in het algemeen kan worden gesteld dat voetwegen en buurtwegen veelal een meervoudige functie vervullen; dat in onderhavig geval echter wordt vastgesteld dat de hoofdfunctie van de voetweg nr. 36 thans de bereikbaarheid van de aanpalende percelen voor landbouw blijkt te zijn; dat door de aanleg van de N 45 echter een zodanige situatie werd geschapen dat het gebruik van de voetweg als toegang tot de expressweg tot een onveilige situatie leidt;

dat dit gebruik daartoe overigens niet werd voorzien bij de aanleg van de expressweg gelet op het feit dat de langsgracht gewoon werd doorgetrokken ter hoogte van de voetweg; dat de argumentatie van het beroepschrift dan ook niet kan worden bijgetreden;"

Bij brief van 6 december 1994 wordt aan verzoeker medegedeeld dat hij bij het gemeentebestuur inzage kan krijgen van het ministerieel besluit van 30 november 1994;

2. Overwegende dat de bestreden beslissing betrekking heeft op de afschaffing van een deel van een buurtweg die in het verlengde ligt van de straat waarin verzoeker woonachtig is; dat verzoeker zich altijd verzet heeft tegen de plannen die met het oog op de afschaffing van een gedeelte van de weg ontwikkeld zijn en dat hij reeds bij het openbaar onderzoek de gemeente erop gewezen heeft dat hij op zijn geregelde wandeling de expressweg niet meer zou kunnen bereiken; dat het verzoekschrift ingediend is binnen de zestig dagen na de kennisneming van het ministerieel besluit van 30 november 1994 door verzoeker; dat in het verzoekschrift verwezen wordt naar de termen van verzoekers beroep bij de Minister, dat er ook in herhaald wordt dat de problematiek van de verkeersonveiligheid ten onrechte bij de zaak betrokken is en dat de verwerende partij er "een gebrek aan motivering of verkeerde feitelijke grondslag" in onderkent; dat het beroep ontvankelijk is ingediend;

3. Overwegende dat de Algemene Vergadering de zaak in behandeling dient te nemen als gevolg van een op artikel 92, tweede lid, van de organieke Raad van State-wet gesteund verzoek van de Auditeur-Generaal om, rekening houdend met de stelling aangenomen in het arrest BRUENIN, nr. 66.191 van 7 mei 1997 (overweging 2), uit te maken hoe de beslissingen van de verschillen-

de overheden, die overeenkomstig artikel 28 van de wet van 10 april 1841 bij de afschaffing van een buurtweg betrokken zijn, zich tot elkaar verhouden; dat de partijen over die problematiek geen standpunt innemen;

3.1.1. Overwegende dat artikelen 27 en 28 van de wet van 10 april 1841 op de buurtwegen -artikel 28 gewijzigd door de wet van 20 mei 1863- luiden als volgt:

"Artikel 27. "De gemeenteraden zijn gehouden, om, ten verzoeken van de deputatie van de provinciale raad, te beraadslagen over de aanleg, de recht-trekking, de verbreding en de afschaffing der buurt-wegen.

In geval van weigering te beraadslagen of de nodige maatregelen te nemen, is de deputatie bevoegd om, behoudens 's Konings goedkeuring, van ambtswege de aanleg der werken en de aankopen te bevelen, en in de uitgaven te voorzien, mits inachtneming van de voorschriften van het voorgaande hoofdstuk."

"Artikel 28. "De aanleg, de afschaffing of de wijziging van een buurtweg moeten voorafgegaan zijn van een onderzoek.

De beraadslagingen der gemeenteraden worden onderworpen aan de bestendige deputatie van de provinciale raad, welke beslist behoudens beroep bij de Koning vanwege de gemeente of van de belanghebbende derden.

De beslissing van de deputatie worden bekendgemaakt door de colleges van burgemeester en schepenen, van de zondag of na dezelve ontvangst en blijven gedurende acht dagen aangeplakt.

Het beroep bij de Koning schorst de beslissingen. Het moet uitgeoefend en aan de gouverneur overgemaakt worden, binnen de vijftien dagen volgende op de in vorige paragraaf vermelde bekendmaking."

3.1.2. Overwegende dat uit de combinatie van die bepalingen de respectieve bevoegdheden van de gemeenteraad, de bestendige deputatie en de regering als volgt dienen begrepen te worden: de gemeenteraad beoordeelt het nut van de afschaffing van een buurtweg maar aan de bestendige deputatie komt de beslissing toe; de bestendige deputatie treedt daarbij niet op als toezichthoudende overheid maar oefent een beslissingsrecht uit; de Koning -met toepassing van artikel 6, X, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der

instellingen, nu de gewestregering - oefent, zowel optredend op grond van artikel 28, tweede lid, als optredend op grond van artikel 27, tweede lid, een goedkeuringstoezicht uit ten aanzien van de beslissing genomen door de bestendige deputatie weze het dat het goedkeuringstoezicht, ingesteld door artikel 27, tweede lid, en dat van toepassing is op beslissingen die het gevolg zijn van een eigen initiatief van de bestendige deputatie, als een algemene verplichting opgevat is en dus uitgeoefend moet worden buiten elk beroep om terwijl het goedkeuringstoezicht, ingesteld door artikel 28, tweede lid, en dat van toepassing is op beslissingen genomen door de bestendige deputatie na een initiatief van de gemeenteraad, slechts aan de orde komt in geval de gemeente of een belanghebbende derde het beroep bedoeld in artikel 28, tweede en vierde lid, instelt, in welk geval het besluit geen uitwerking krijgt totdat de regering uitspraak gedaan heeft over de goedkeuring;

3.2. Overwegende dat het in dit geval buiten betwisting staat dat de bestendige deputatie haar beslissing gesteund heeft op artikel 28 van de wet van 10 april 1841, dat verzoeker als belanghebbende derde tegen dat besluit bij de Vlaamse regering beroep ingesteld heeft overeenkomstig het bepaalde in artikel 28, vierde lid, van de wet zodat het aan de Vlaamse regering of aan het door haar aangewezen lid toekwam zich uit te spreken over de goedkeuring van het besluit van 9 november 1993 van de bestendige deputatie, wat gebeurd is met het thans bestreden besluit van 30 november 1994;

Overwegende dat, in acht genomen het sub 3.1.2. uitgetekende stramien, de vernietiging van het goedkeuringsbesluit voor de regering reden moet zijn om, zich richtend naar de met gezag van gewijsde beklede overwegingen van het arrest, zich opnieuw uit te spreken

over de goedkeuring van het besluit van de bestendige deputatie terwijl die vernietiging voor de bestendige deputatie, wiens beslissing niet bestreden is zodat zij alsnog in het rechtsverkeer aanwezig blijft, de aanzet kan vormen om op eigen initiatief de zaak te heroverwegen;

3.3. Overwegende dat, wanneer de Algemene Vergadering van de Afdeling Administratie van de Raad van State overeenkomstig artikel 92 van zijn organieke wet uitspraak doet over een rechtsvraag, zij er niet toe gehouden is zelf een oplossing te geven aan de andere rechtsvragen die zich in de haar voorgelegde zaak stellen en die, vanuit de bedoeling om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren, geen uitspraak van de Algemene Vergadering noodzaken, wat te dezen het geval is; dat trouwens in die optiek de debatten ter terechtzitting ook uitdrukkelijk beperkt zijn geworden tot de problematiek van de respectieve bevoegdheden van de verschillende overheden;

4. Overwegende dat er reden is om de zaak voor verdere behandeling naar de XIIe kamer te verwijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

De zaak wordt verwezen naar de XIIe kamer van de afdeling administratie van de Raad van State.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen november 1900 negenennegentig, door de algemene vergadering van de afdeling administratie, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	Voorzitter,
	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-L. THOMAS,	kamervoorzitter,
	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	M. HANOTIAU,	kamervoorzitter,
	M. LEROY,	staatsraad,
	J. MESSINNE,	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	O. DAURMONT,	staatsraad,
de HH.	P. LEWALLE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. GEHLEN,	staatsraad,
de H.	J. VANHAEVERBEEK,	staatsraad,
Mevr.	D. LANGBEEN,	hoofdgriffier,

De griffier,

De voorzitter,

D. LANGBEEN.

J. BORRET.

